

Brussel, 16 januari 2018
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0105 (COD)**

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 2

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

NOTA I/A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: Ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/399 in verband met het gebruik van het inreis-uitreissysteem (**eerste lezing**)
- Vaststelling van de wetgevingshandeling
= verklaringen

Verklaring van de Commissie

De verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem is in overeenstemming met de doorreisfacilitering voor Kaliningrad waarin is voorzien in Verordening nr. 693/2003¹, zoals momenteel opgezet.

De Commissie zal toezien op de juridische overeenstemming tussen die rechtshandelingen, mocht de doorreisfacilitering voor Kaliningrad in de toekomst worden gewijzigd.

¹ Verordening (EG) nr. 693/2003 van de Raad van 14 april 2003 tot invoering van een specifiek doorreisfaciliteringsdocument (FTD) en een doorreisfaciliteringsdocument voor treinreizigers (FRTD) en tot wijziging van de Gemeenschappelijke Visuminstructie en het Gemeenschappelijk Handboek (PB L 99 van 17.4.2003, blz. 8).

Verklaring van Oostenrijk

Oostenrijk waardeert het dat het Estse voorzitterschap zich sterk heeft ingespannen om over deze belangrijke kwestie een brede consensus tussen de lidstaten te bereiken.

De rechtshandavingsinstanties zijn echter nog steeds onvoldoende gemachtigd om toegang te hebben tot gegevens met het oog op het identificeren van onderdanen van derde landen of andere groepen van personen die strafbare feiten hebben gepleegd. Hopelijk kan interoperabiliteit een oplossing bieden voor dit probleem.

Ook ten behoeve van een doeltreffende samenwerking tussen de asielautoriteiten in de lidstaten zou het beter zijn geweest dat deze autoriteiten toegang tot het inreis-uitreissysteem hadden gekregen. Het is van essentieel belang dat instrumenten zoals het EES, waarvan de ontwikkeling veel tijd en aanzienlijke financiële en personele middelen heeft gevergd, doeltreffend kunnen worden gebruikt. De toegang van de asielautoriteiten tot het EES teneinde onderdanen van derde landen correct te identificeren met het oog op een vlotter verloop van de procedure en ten behoeve van gedwongen terugkeer, zou een belangrijke meerwaarde voor het EES hebben betekend.

Verklaring van Kroatië

De Republiek Kroatië steunt de doelstelling van deze verordening, aangezien deze zal bijdragen tot het versterken en handhaven van een gunstige veiligheidssituatie op het gehele grondgebied van de Europese Unie; een noodzakelijke voorwaarde daarvoor is onder meer een betere en meer operationele controle van de buitengrenzen.

Die doelstelling moet worden beschouwd als van het hoogste belang voor de burgers van de Europese Unie, en de Republiek Kroatië vindt het onaanvaardbaar dat deze verordening niet vanaf het allereerste begin van de operationele toepassing ervan aan de buitengrenzen van de Europese Unie zou worden toegepast, aangezien de werking ervan daardoor onnodig en zonder enige reden wordt uitgehouden. Hierbij moet worden onderstreept dat door de inwerkingtreding van het huidige voorstel voor een verordening het bestaande artikel 6, lid 1, van de Schengengrenscore en de bestaande bepalingen van het Toetredingsverdrag van de Republiek Kroatië als integraal onderdeel van het *acquis* tijdelijk zullen worden geschorst. De Republiek Kroatië wijst erop dat de Europese Commissie in de titel zelf van het voorstel voor een verordening heeft bepaald dat de verordening net aan de buitengrenzen van de Unie zal worden toegepast en aldus in de gelijke behandeling van alle lidstaten heeft voorzien.

Indien de verordening niet gelijkelijk wordt toegepast op volwaardige Schengenleden en op de landen die op het punt staan dat te worden, waaronder de Republiek Kroatië, dan wordt de doelstelling van deze verordening secundair, wat niet alleen een gevaar zou vormen voor de interne veiligheid van de Europese Unie en de doeltreffende bestrijding van terrorisme en ernstige criminaliteit, maar ook een negatief signaal aan het Europese publiek zou sturen.

Vanuit operationeel oogpunt zou het niet gelijkelijk toepassen van deze verordening betekenen dat de verblijfsduur van onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf in de EU zijn, niet zou kunnen worden geregistreerd, omdat er geen toegang tot het VIS via het EES kan worden verkregen en de geldigheid van een Schengenvisum derhalve niet kan worden gecontroleerd. Aangezien de Republiek Kroatië dit visum als gelijkwaardig met Kroatische visa erkent, zou zij dus, vanwege het ontbreken van toegang tot het VIS via het EES, toegang tot haar grondgebied kunnen verlenen aan een houder van een ongeldig visum die naar een Schengenland reist. Dit doet bovendien de vraag rijzen welke lidstaat aansprakelijk is voor de kosten in verband met de terugkeer van die personen.

Het niet toepassen van deze verordening in de Republiek Kroatië zou voorts ook betekenen dat geen toegang kan worden verkregen tot andere operationele gegevens over personen die vaak de buitengrens van de Europese Unie en de Schengengrens overschrijden, onder wie mogelijke terroristen en andere vanuit het oogpunt van veiligheid verdachte personen.

Die ongelijke toepassing zou ervoor kunnen zorgen dat personen die een bedreiging vormen voor de interne veiligheid van de Europese Unie, hun routes verleggen en precies die grenzen overschrijden waar dit systeem niet wordt toegepast. Voor de Republiek Kroatië zou dat betekenen dat die routes worden verlegd naar ongeveer 1350 km buitengrens van de Europese Unie, waarbij er ook rekening mee moet worden gehouden dat er derde landen zijn die een tendens van toegenomen onverdraagzaamheid, radicalisme en gewelddadig extremisme kennen, mede gestimuleerd door het fenomeen van de buitenlandse terroristische strijders die vanuit oorlogsgebieden terugkeren naar hun thuislanden, wat het risico op terrorisme voor de Republiek Kroatië daarenboven vergroot.

Bovendien zou de ongelijke toepassing van deze verordening ook ernstige gevolgen hebben voor het grensverkeer, omdat naast de systematische controles die zijn ingevoerd, meer tijd nodig zou zijn voor manuele in plaats van geautomatiseerde verwerking van reisdocumenten, waardoor de passende veiligheidsprofilering van passagiers door de grenswachters wordt ondermijnd.

Op basis van het voorgaande is de Republiek Kroatië als lidstaat met een lange buitengrens sterk geïnteresseerd in het vinden van een manier om deze verordening vanaf de vaststelling ervan aan alle buitengrenzen van de Europese Unie toe te passen, waardoor de eigenlijke doelstelling optimaal zou worden verwezenlijkt.
